

КОНТРОЛА ПО УСМЕРЕНИ

Микроталасни зраци усмерени према људима изазивају прегревање организма и несносан бол у року до пет секунди. Верзија микроталасног оружја монтираног на возило биће употребљена у Ираку 2006. године, а наговештена је и могућност израде преносног микроталасног оружја, које ће употребљавати маринци и полицајци.

Тестирање микроталасног оружја, према подацима објављеним у часопису *New Scientist*, обављено је у ваздухопловној бази Киртланд у држави Њу Мексико. Реч је о усмереном зрачењу које ће се користити ради контроле побуњеника. Учесници тестирања, у улози побуњеника, морали су да скину наочаре и контакт сочива, не би ли сачували очи, и да одбаце све металне предмете, јер су они појачавали ефекте зрачења на њиховој кожи. Нил Дејвисон, координатор пројекта неубојног оружја на британском универзитету Брадфорд, запитаво се "шта ће се догодити уколико неко од побуњеника не успе да се уклони испред усмереног зрачења... остају ли трајне последице и да ли постоји одговарајућа заштита од усмереног зрачења"?

У часопису се такође наводи да ће верзија микроталасног оружја монтираног на возило, по имену *Sheriff*, бити употребљена у Ираку 2006. године, а наговештена је и могућност израде преносног микроталасног оружја, које ће употребљавати маринци и полицајци.

Помиње се и примена уређаја названог *Active Denial System* чији антенски склоп усмерено зрачи и сврстан је у неубојна оружја.

■ ЕНЕРГЕТСКИ УТИЦАЈ

У вести о микроталасном оружју није речено какве су последице повећања температуре људског организма за један степен. У експериментима са животињама, научно је доказано да се неке ћелије мозга скувају када се загреју за један степен Целзијуса, и да "прегревање" изазива рак мозга. Осим тога, електромагнетним зрачењем могуће је изазвати физиолошке и хормоналне промене у живом организму.

БУЊЕНИКА М ЗРАЧЕЊЕМ

Постојање микроталасног оружја потврђује чињеницу да више нема могућности да се човек заштити од физичких и енергетских напада стављањем леђа уза зид. Радио талас креће се брзином светлости – 360.000 километара у секунди, а екстраниске фреквенције продиру кроз Земљину куглу.

Линдон Х. Лароча Јуниор први је поменуо оружје које је усмерено на виталне функције у људском организму: "Суштински савремена средства омогућавају нам да откријемо и меримо локализоване кохерентне импулсе у рангу кванта емисије, уводећи нас тако у нешто што се данас зове 'нелинеарна спектроскопија животних процеса'. Поређење резултата постигнутих на тај начин у биолошким истраживањима, са наученим лекцијама из високоенергијске физике и слободне снаге плазма стања, јесте кључ нацрта стратешког и тактичког антиперсоналног офанзивног оружја и његове примене".

Нешто упућенији и радознали људи дознали су да су истраживања у вези с енергетским утицајима на човека постојала и раније. Јуриј Ј. Воробјовски је у једној од својих књига навео да је "Независимаја газета" још 1991. године објавила да су ЦИА и КГБ потписали 24. септембра 1990. Споразум о заједничкој контроли над психотроником. Документ су потписали Н. Крјучков и

К. Вајнбергер. Воробјовски је у својим радовима навео и неке од пројеката који су потврда могућности да се електромагнетном енергијом непосредно утиче и на мозак људи.

Игор Вадимович Могила у часопису "Труд" потврдио је постојање генератора – појачивача ласера који ради у дијапазону од 10 до 150 херца. Према речима Могиле, тај уређај већ на 10 до 20 херца производи инфразвуке који "погубно делују на све живо".

Познато је да је руски научник Р. Рудаков моделовао психогенератор (помиње се на сајту: [Psyho Generator v0.2 http://freesoft.ru/?id=80821](http://freesoft.ru/?id=80821)), те да су Апарат за лечење неуропсихијатријских и соматских болести топлотом, светлошћу, звуком и ВХФ електромагнетним зрачењем, пријавили Л. И. Рабичев, В. Ф. Васиљев, А. С. Путипин, Т. Г. Илина, П. В. Раку и Л. П. Керници. Тај уређај патентиран је у САД 20. новембра 1973 (US patent #3,773,049), а амерички научници назвали су га "совјетска машина за испирање мозга". О истраживањима руских научника објављен је текст у часопису "Nexus" под насловом "Technology to Boggle Your Mind", у октобарском броју из 1998. године.

■ УОБЛИЧАВАЊЕ СВЕСТИ

Ваља подсетити да систем HAARP, који се налази у војној бази на Аљасци, производи и екстраниске фреквенције од 0,5 до 300 херца. Тај систем, према објављеним подацима, може да омета "нормални" рад мозга на одређеној територији, деловањем зрацима у фреквентном опсегу од 0,5 до 30 херца. Стручњацима у Институту за истраживање јоносфере, који се налазе у антиракетној војној бази у близини Енкорора, познато је да се на нижим фреквенцијама може утицати на свест људи. Реч је о фреквенцијама које одговарају такозваном алфа или бергеровом ритму (од осам до 12 херца). Мозак вибрира на тим фреквенцијама за време психичке опуштености.

Научно је утврђено да је фреквентни опсег од 400 до 450 MHz оквир основних вибрација људског организма. Зато је изузетно важно на којим фреквенцијама раде уређаји у човековом окружењу. Пристон Николс је на сајту <http://www.time-travel.com/skybooks/> објавио да је ухваћен сигнал система HAARP на фреквенцији 435 MHz, на основу чега је закључио да се користи "прозор према људској свести".

Тим Рифат је у чланку "Микроталасна контрола ума у Великој Британији" (<http://www.brazilboycoff.org>) написао да сви ћелијски телефони користе фреквенцију од 435 MHz и да британска полиција користи искључиво ту фреквенцију. Доктор Адеј Рос, некадашњи истраживач у Центру за истраживање мозга на Универзитету Јужне Калифорније и у Медицинској школи калифорнијског Лома Линда универзитета, користио је фреквенцију од 450 MHz за истраживање људског понашања. Адеј је у чувеном пројекту "Пандора" користио микроталасе модулисане екстраниским фреквенцијама између 20 и 60 херца.

Познат је и систем SIGINT у Форт Џорџ Миду. Он може на даљину да открије, идентификује и прати биоелектрично поље контролисаног човека. Доступна му је визуелна меморија субјекта, а у мозак посматране особе може утиснути одређене слике, поготово у REM фази сна.

Суштински проблем, у вези са применом електромагнетне емисије усмерене према човеку, јесте чињеница да је доказано да зрачење уништава холографску компоненту човека (његове мисаоне способности). Осим тога, на тај начин се утиче и на хронално поље чије честице носе информацију о извору зрачења.

Упозорење докле се стигло у развоју и примени микроталасног оружја, које је у књизи "Сенке рата" објавио Американац Адам Манделбаум, крајње је забрињавајуће. Он каже да се истраживања на пољу микроталасних генератора спроводе ради уништавања машина и људи и наглашава да су истраживања оружја која би радиофреквенцијама пореметили нервни систем војника прилично одмакла. ■

Др Светозар РАДИШИЋ